

சுத்தியவேத,

பருகுங்காலூலன்

"காந்தர் நகரத்தைக் காக்காவிட்டால் அதைக் காக்கிறவன் கண்விழிப்பது வியர்த்தம்"

78-ம் புத்தகம் 19-ம் இல. யாழ்ப்பாணம் 1953-ம் ஆண்டு வைகாசிமாதம் 21-ந் திகதி வியாழக்கிழமை—பிரதிசதம் 10

ரேசா என்கிற புஷ்பம்

நானுவித மலர்களுக்கும் இராணியாகத் திகழ்வது ரேசாமலர். சிருட்டிப்பின் சிகரமாக அமைந்த மனுக்குலத் துக்கும் இராக்கிணியாகத் திகழுகிறவள் மாதரசியான பரிசுத்தகன் னி மரியம்மாள். எனவே, திருச்சபை மிகப்பொருத்தமாக இந்த மாதரசியை ரேசாமலருக்கு ஒப்பிட்டு அவளைப் புகழ்ந்து கொண்டாடுகின்றது. ஆதலால், தேவ இரகசியத்தைக் கொண்டிருக்கிற ரேசாவென்கிறமலர் மரியம்மாளுக்கு உபமானம். மரியம்மாள் மலருக்கு உபமேயம்.

பரமதிரித்துவத்தின் அங்கு முழுவதையும் கவர்ந்து கொண்டவள் மரியம்மாள். பிதாவாகிய சர்வேசரனின் பிரியகுமாரத்தீ அவள். சுதஞ்சிய சர்வேசரனின் நேசத்தாய் அவள். இல்பிரீத்துசாந்துவின் பிரியபத்தினி அவள். ஏகதிரித்துவ சர்வேசரன் அவளிடம் மகத்தான வைகளைச் செய்தருளினார். மனிதாவதாரத்தின் பரமாறிரகசியமும், இரட்சணியத்தின் பரமாறிரகசியமும் நிறைவேற மரியம்மாளையே அவர் தெரிந்து கொண்டார். அதனால் தீருக்கப்பட்டது அவளைத் "தேவதீரகசியத்தைக் கொண்டிருக்கிற ரேசா வென்கிற புஷ்பமே" என வாழ்த்துகிறது.

ரேசாச்செடி முட்கள் நிறைந்தது. ரேசாமலர் இம்முட்செடியில் தோன்றியபோதிலும் முட்களால் குத்தப்படாது விரிந்து மலர்ந்து அழுகுவீசுகின்றது. கண்ணிக்கவரும் அதனால் அழுகுக்கு அழுகு செய்கின்றது. ரேசாவின் நறுமணமோ எங்கும்நிறைந்து உள்ளாங்களைக் கவர்ந்து கொள்ளுகின்றது. ரேசாவின் இத்தன்மை ஒவ்வொன்றிலும் தேவதாயாரின் பெருமை பிரதிபலிக்கின்றது எனலாம்.

ரேசாச்செடி பாவமாசபடிந்த மனுக்குலம். இச்செடியிலிருந்து தோன்றியமலரே மரியம்மாள். முட்கள் பாவங்களையும், துன்பங்களையும் காட்டுகின்றன. ஏவாளை மூள்ளன்றும், மாதாவையோ அந்தமுள் மானிடசந்ததிக்கு இழைத்ததீங்கை நீக்கவந்த ரேசாமலர் என்றும் கூறலாம். இதனை என்பிக்கவேகன்னிமரியம்மாள் ரேசாச்செடியின்மத்தியில் பன்முறை தோன்றினால்

போலும். ஹர்துகெப்பில் பெர்நாதெத் என் னும் பெண்மனிக்குக் காட்சிதந்தபோதும் முட்கள்நிறைந்த ரேசாச்செடியின் மத்தியில்தான் தோன்றி னான்னான். ஆனால், மனுக்குல முட்செடியின்று மலர்ந்தபோதிலும், மானிடசந்ததியைப் புண்படுத்திய முள்ளாகிய ஏவாளின் மகளானாலும் அந்தமுள்ள நம் அன்னையைப்புண்படுத்தவில்லை. அவள்ளன்றும் "சென்மபாவக்கணுவும், கர்மபாவப்பட்டையும் அனுகாது" ஆண்டவரின் அருள்னிறைந்து எழில்மிகுந்து விளக்கினால்.

ஞானநாலாசிரியர்கள் மலர்களைப் புண்ணியங்களுக்கு ஒப்பிடுக்கூறுவர். அதற்கொப்ப வயலற் என்னும் ஊதாநிறப்புதாழ்ச்சியின் அறிகுறி. தூயவெண்ணிறல்லி கற்பின் அடையாளம். மலர்களின் இராணியான ரேசாவோ புண்ணியங்களின் அரசியான தேவசினேகத்தின் சின்னம். இரம்மியம் அளிக்கும் அதன் மதுரமணம் கண்ணிமரியாயின் இதயபீடத்தில் பற்றியெரியும் தேவசினேக அக்கினிக்கு அடையாளம்.

ரேசாமலர் தன் அழுகோடும், நிறைத்தோடும் நறுமணம் வீசினவரையும் வசீகரிக்கின்றது. அதன்மனத்தை நுகர்ந்து ரசிக்கின்றனர் மாந்தர். மலர்அளிக்கும் மதுவுஞ்சு மகிழ்கின்றன வண்டினங்கள். அவ்வாறே ரேசாமலரான கன்னிமரியாயும் தனது ஞானசுகந்தவாசனையை எங்கும்பரப்புகின்றன. யேசுவின் சுகந்தவாசனை மரியாயின் வழியாகவே மானிடருக்குவந்தது. மரியம் மாள் தனது சாதனையினால் நமக்கு நல்வாசனையாய் இருக்கின்றார்கள். அவளது புண்ணியபரிமளம் எங்கும் கம்படிக்கின்றது. அதனால் மக்கள் அணிவரையும் தன்பக்கம் இழுக்கின்றன. தன்னை அண்டுவோர்க்கு அன்புமது அளித்து வேண்டிய உதவிபுரியக்காத்திருக்கின்றன.

இவ்வுலகம் ஒருசத்தரு. பாவமாகிய முட்களமத்தியில் நாம் வரழிக்கின்றோம். துன்பதுரிதங்கள் நம்மைச் சூழ்கின்றன. ஆனால், நாம் அஞ்சவேண்டியதிலை. கண்ணிமரியாயும் இச்சூழ்நிலையே வாழ நேரங்களில் போன்றுவோம்.

பாத்திமாகிரி ஆளி 7-ந் திகதி

வருத்தக்காரரை ஆசிர்வதிக்கும் திருச்சடங்கு

இங்கே பாதுகாப்பில்லை, நான் திப்போ ஆண்டுவதில்லை.

யசிந்தாவின் மரணப்படுகை

நாம் வருத்தக்காரரை ஆசிர்வதிக்கும் திருச்சடங்கை அறிவுக்கும் இந்தவேளையிலே பக்கத்தில் வருத்தமாய்க்கிடக்கும் சின்னயசிந்தாவின் படத்தைப் பார்க்கலாம். இதை ஒரு நோக்கத்தோடேயே செய்கிறோம். பரிசுத்தப் பாப்பாண்டவரின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்று ஒருநாள் சின்னயசிந்தா திருச்சபையில் ஓர் அரச்சியசித்தவளாக வணங்கப்படுவாள் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அப்போது அவள் வருத்தக்காரருக்கு நல்லமுன் மாதிரிகையான ஒருபிள்ளையாய்க்காணப்படுவாள். அவளைப் பீடித்த நோய் மிகவும் கடுமையாகிறத்தது. அதனால் அவள் சின்னவயதிலேயே அதிகம்பாடுப்பட்டாள். அவள் மேலானபொறுமையுடன் பாடுப்பட்டாள்ளன்றே சொல்லவேண்டும். வருத்தக்காரர் தங்கள் பெற்றிருடன் அல்லது இனசனருடன் இருக்க விருப்பங்களை வார்கள். ஆனால், நமது சின்னயசிந்தா ஆஸ்பத்திரியில் தனிமையாகவே இருந்தான். அவளுக்கு எப்போதும் உண்டாயிருந்த ஏகயோசனை, சருவேசரனும் தேவமாதாவும்மாத்திரமே. முன்னர் அவள் கோவாடறியாவில் தேவதாயாரைக் கண்ணார்க்கண்டிருந்தாலும், கோவாடறியாவில் வருத்தக்காரர் குணமடைத்து அதிகப்புதமைகள் நடந்திருந்தாலும் தன்னைச் சுகமாக கும்படியாக அவள் மாதாவிடம் ஒருபுதமைவரமூம் கேட்கவில்லை.

ஆளிமாதம் 7-ந் திகதி வருத்தக்காரர்ப்பலர் பாத்திமாகிரிக்கு வருவார்கள். அவர்கள் தங்கள்சுகத்தை முன்னிட்டுத்தான் இங்குவருவார்களென நினைக்கிறோம். ஆனால், தேவதாயார் அவர்களுக்கு ஒருபுதமை செய்வாவோவென்று நம்மால் சொல்ல முடியாது. ஹர்துகெபி, பாத்திமாகிரி ஆலயங்களில் சருவேசரன் புதுமைகள் செய்கிறார். ஆனால், அந்தப்புதுமைகள் அருமையாகவே இருக்கின்றன. அவைகளின் தேவநோக்கம் என்னவெனில், எங்கள் இருதயங்களிலே மிகுந்த விசுவாசத்தை எழுப்புவதோம். உலகில் பாவம் இருக்கிறபடியால் வருத்தமும் இருக்கத்தான் வேண்டுமென்பதை நாம் மனதிலிருத்திக்கொள்ள வேண்டும். நாம்எல்லோரும் ஏறக்குறைய வருத்தக்காரராகவே இருக்கிறோம். எங்கள் வருத்தங்களைத் தபக்குணத்தோடு ஏற்று, உடனின்மனங்திரும்புதலுக்காக ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டும். எமக்குள்ள வருத்தங்களையிட்டு நாம் தேவனை மனமநோவது சரியல்ல. கிறிஸ்துவதையர்யத்தோடு எமது நோய்களைப் பொறுமையுடன் சகிப்போமாக!

ஆளிமாதம் 7-ந் திகதியன்று எமது மேற்றிராணியாண்டவர் திவ்வியசம்பிரசாதநாதரைக் கரத்தேந்தி வருத்தக்காரரை ஆசிர்வதிக்கும்போது அவர்களுக்கு விசேஷத்தையிழும், பொறுமையும், வரப்பிரசாதமும் அருளப்படுகின்றன. சிலருக்கு முழுச்சுகம் அருளப்பட்டால் ஆண்டவருக்குத் தோத்திரம்செய்வோம். எல்லோரும் விசுவாசத்தோடுவந்து தேவசித்ததை ஏற்றுக் கொள்வதே நல்லது. இத்திருச்சடங்கு அன்றுபின்னேரம் 4-30 மணிக்குத்தொடங்கும். இந்த ஆசிர்வாதத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள விரும்புகிறவர்கள் கூடியசீக்கரம் ஒருகடிதழுமலம் நமக்குத்தெரிவிப்பார்களாக. அக்கடித்ததிலே தங்கள் வருத்தத்தையும், அதன்குணங்களையும் அறிவித்தல்நன்று. எலவே அறிவித்திருக்கும் வருத்தக்காரருக்கு வேண்டியதிடம் ஆயத்தம் பண்ணுவோம்.

Henri Gesland, O. M. I.
கட்டளைக்குரவர்

வேதசாட்சியான பன்றலீயம்

[முன் தொடர்ச்சி]

சக்கரவர்த்தியும் அதற்குச் சம்மதித்தான். தீராதநோயால் பிடிக்கப்பட்டு நீடியகாலமாகப் பாயும்படுக்கையுமாய்கிடக் குவருந்திய நோயாளி ஒருவரை அங்கு கொண்டுவரப்பட்டான். சக்கரவர்த்தியின் ஆஞ்சனுப்படி பூசாரிகள் வரவழைக்கப்பட்டனர். அந்தநோயாளியைச் சுகமாக்கவேண்டுமென்று கருத்துடன் அப்பூசாரிகள் ஒருவரின் ஒருவராகத் தங்கள் தேவர்களுக்குப் பூசைபண்ணியும், மடைபாப்படியும், மந்திரங்கள் சொல்லியும் பார்த்தார்கள். ஆனால், நோயாளி யைகுணமாக்கும் வழிகாணுது மிரளமிரன் விழுத்தனர். அவர்கள்ன் ஆர்ப்பாட்டு மெல்லாம் அடங்கியதும், பன்றலீய னர் நோயாளிக்கு அநுகேசன்று “யேசுக்கிறீஸ் துநாதரின் நாமத்தான் நீ குணம் அடைவாயாக” என்று உரகக் க்கசொல்லி அவன்மேல் சிலுகை அடையாளம் வளர்த்தார். என்ன அத்சுபம்! அப்போதே நோயாளி எழுந்தானின்று “நான் பூரணசுகம் அடைந்து விட்டேன்! சுகமதுடைந்துவிட்டேன் கிறீஸ்தவர்களின் தேவனே உண்மையானது: எனதான் பீரிசி தூண்டியின் பீரிசி தூண்டி என்று அழைகிறேன்”

யானவர், அவர்களுடப் பிரதைரூப தேவனில்லை” என்று சொல்லி ஆனாக தக்குத்தாடினான். இப்புதுமையைச் கண்ட சக்கரவர்த்தி அவ்விடம்கின்ற வர்களை ஏமாற்ற என்னியவ னுப் “இது கிறீஸ்தவர்களின் தேவனுல் செய்யப்பட்ட புதுமையல்ல; ஆனால், இதுகிறீஸ்தவர்களின் மாந்திரீகவித்தையால் ஏற்பட்டதேயன்றி வேறொன்று மல்ல” என்று சொன்னான். அவன் எப்படித்தான் சொல்லியும் மன்னா? தாங்கள் கணகூடாக்கண்டபுதுமையையாவரும் பூரணமாக நம்பினார்கள். அவர்களில் பெருந்தொகையினர் காலங்காழ்த்தாது நான்சானமைப்பற்றக் கத்தோலிக்கராயினர். அதனால் வரவரக் கத்தோலிக்கராய் மனந்திரும்புவார்தொகை அதிகரித்துக்கொண்டே வந்தது.

இவ்விதம் அநேகர் கத்தோலிக்கர் வதைக்கண்ட மக்ஸிமீனி யன் சக்கர வர்த்தி பண்ணீயரைக் கைதுசெய்வித்து, பகிரங்க முற்று வெளி யில் கொண்டுபோய் சிறத்தி அவரின்உடல் முழுதும் கூரியமண்டாக்களால் கிழிக்கப்படவும், அப்படிக்கிழிப்பதால் ஏ, படும்புனைகள் எரிக்குதலானதிருக்கும் தீப்பங்கால் பொசக்கப்படவுடன் வேண்டுமென்று சேவகர்களுக்குக் கட்டளை பிறப்பித்தான். அவர்களுடைய அரசக்ட்டளைப்படி அவரின் சர்வரா

முழுவதையும் கூரியப்பக்களை யிடைய மண்டாவாற்கீழ்த்து அதனால் ஏற்பட்ட காயங்களை எரிக்கறதீப்பக்கங்களால் சுட்டார்கள். அதுபோதாதென்று சுக்கர வர்த்தியின் கொடியகட்டளை புப்படி பின்னர் அவரை நீர்மயமாக ஈயம் உருக வைக்கப்பட்டிருந்த கடாரமலன் நில் தூக்கிப்போட்டார்கள். அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த யாவுருமே அவர்பேரில் பரிதாபங்கொண்டார்கள். சக்கரவர்த்தியும் தான் கிணைத்த படியே பன்றலீபனுரைத் தொலைத்து விட்டதாகஎன்னிச் சந்தோஷமடைந்தான். ஆனால், என்ன புதுமை! உருக்க்கொண்டிருந்த ஈபத்தில் தூக்கிப்போடப்பட்ட பன்றலீபனுரைச்சீரம் சிறிதுநேரத்துக்குப்பின் வெளியே எடுக்கப்பட்டபோது முன்னர் அவரது உடலில் ஏற்பட்டிருந்த காயங்கள் அனைத்தும் முற்றுக்கூச்சால் தமாக அவர் எவ்விதசேதமும் ஏற்படாத வராய்க் காணப்பட்டார். இப்புதுமையைக் கண்ணுற்ற சுக்கரவர்த்திப்பன்றலீயனுரை கழுத்திலே திரிகைக்கலன்னைக்கட்டி அவரைகுடிச்சுமுத்தீரத்தில் ஆழ்த்திவிடும்படி கட்டளையிட்டான். அவ்வாறுசெய்தும் பன்றலீயனுரை விழிராப்போக்க முடியவில்லை. பின்

ஊர் அவரை மரம்புன் றிறக்கட்டி அவர் உடலைத் துண்டுதுண்டாக வாளால் வெட்டும்படி சக்கரவர்த்தி கட்டளை யிட்டான். அக்கட்டளைப்படி மே கெரலைஞர் அவரை மரத்திலிருக்கக் கட்டி வாட்கள்கொண்டு வெட்டினர். ஆனால், என்ன அதிசயம்! அவர்கள் ஓங்கிவெட்டிய கூரியவாட்கள் மெழுகினால் செய்யப்பட்டன போன்று அவரது உடலின் மேற்தோலிற்தானும் ஒரு விதகாபத்தையும் உண்டுபண்ணவில்லை. இதைக்கண்ணுற்ற சக்கரவர்த்தி திகைத்தான். மலைத்தான். திகிலுற்றான். தனது வண்மத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளக் கடவுளின் பாதுகாப்புத் தடையாயிருக்கிறதென்று அறிந்து கொண்டான். ஆயினும், தான்கொண்ட பெரங்கோபம் காரணமாக அதை எதிர்ப்பெறன்றே தீர்மானித்து அவர் சிரசை வாளால் சேதித் துவிடும்படி கொல்லாருக்குக் கட்டளைகொடுத்தான். அவர்களும் அவரின்கிரசை வெட்டவே, அப்போது இரத்தமும், பால்போன்ற வெண்மையான ஓர்விதார்நும் வெட்டுவேண்ட கழுத்துவழியாக ஒடினா. பன்றலீயான் வேதசாட்சியாக மரித்தார்.

அதன்மேல் பன்றலைபனார் கத்தோ
விக்கசமயத்தைத் தழுவும்படிசெய்த
சம்ராவர் ஹெமாலாவுள் சவாமியார்
கைதுசெய்யப்பெற்றுச் சக்கரவர்த்தி
முன் கொண்டுபோய் நிறுத்தப்பட்ட
டார். அவருக்கும் மரணதண்டனை
விதிக்கப்பட்டது. அவர் கிரச்சேதம்
செய்யப்படுமுன் சிறிதுநேரம் செபஞ்
செய்யும்படியாய் முழுந்தாள்படியிட்டுச்
செபிக்கத்தொடங்கிபதுதான், என்ன
அற்புதம்! திகில்லீக்கும் பயங்கரத்
துக்கரிய ஓர் முகம்பம் உண்டாய்

— M. S. M. —

அந்தத்தலைப்பட்டனமே நிர்முலமா
கும் தருவாயிலி ருந்தது. ரேமர்
களின் அஞ்ஞானகோவில்கள் பல
தரைமட்டமாயின. அவர்களீன் விக்
கரகங்கள் ஆனைத்தும் தகர்ந்தன.
இவற்றைக்கண்ட சக்கரவர்த்தி ஹே
மோலாவுள் சுவாமியானா உயிருடன்
வெகுநேரம் இருக்கிவிட்டால் இன்
ஆம் அரேகம் கெடுதீகள் ஏற்படலா
மெனப்பயர்து தாமதியாது அவர் சிர
ஸசுபும் சேதித்து உயிரைப்பே பாக்கி
விடுமிபடி ஏவிவிடவே; அவ்வேயாதிக
தருவாரும் வேதசாட்சியாக மரிக்கும்
பெரும்பாக்கியத்தைப் பெற்றுக்கொண்

அரசு. பன்றிப்பழனின் சுத்தமான வள்ளுக்கள் அவர்மரித்த இடத் திலிருந்து “கொண்ஸ்தாந்தி நோப்பாலி” நகருக்குக் கொண்டிபோகப்பட்டு சுகிறிதுகாலத்தின்பின் அங்கிருந்து பிரான்சுக்குக் கொண்டுசெல்லப்படலாயின. அங்கே தற்போது அவைகள் கேப்பிள்ளீ மாகாணத்தைச் சேர்ந்த ‘றவெலோ’ எனும் பட்டணத்துப் பெரியப்போராட்சியில் விவாதம் பட்டிரு

மாகவைத்தலை மக்கியத்துறை
இப்புனிதரின் திருத்தம் பொன்னால்
சித்திவேலைசெய்யப்பட்ட ஓர் பளிங்
குச்சோவில் பூச்சியமாக இருக்குவது
கூறது. இந்தகூறம் ஒவ்வொர்வருட
மும் ஓர் குழித்ததின்ததிலே பரல்நிற
மான ஓர்நிர்ப்பதார்த்தமக்கங்கள் இயற்
கைஇரத்தமாகமாறிக்கொண்டுவருகின்
தது. தற்போதும் இந்தஅற்புத்தக்கலைப்
பார்ப்பதற்கென்று வருடங்கே ஏற்று
உலகின பலபாகங்களிலிருந்தும் கத்
தோலிக்கநும், பிரசமய ததினிரும்
அங்குசென்று திரும்புகின்றார்கள்.
இவ்விருவேதசாட்சிகளின்தும் திரு
நாள் வருடங்கதோறும் ஆடிமாதம் 27-ந்
திகதி திருச்சபையாலே கொண்டாடப்
படுகின்றது. இவர்களைப் பின்பற்றி
நாழும் தளராதவிசுவாசத்துடன்

எனது அன்னை

அமுதத்தைப் பிறிந்து, உலகத்தின் பொழுந்து, ஆன சுதம் நிறைத்துக் கொண்டிருந்தான் வாளத்துச் சங்கரன். குழந்தையின் அன்புச்சிரிடப் பெனப் பெருக்க்கொண்டிருந்த ஒளி வெள்ளத்தில் உள்ளந்தவழு வெளியே உலாவிக்கொண்டிருந்தேன். நீ வாளத்தை உச்சியிலிருந்து ஒரு தாரகை மூழியைநோக்கி மிகவேகமாக ஓடிக்கொண்டிருந்தது. எழில்மிகுஞ்சு ஆகாயவெளியை நீங்க, இருள்படர்ச்சிருக்கும் பூருக்கத்துக்கு இறங்கி கொண்டிருந்த அந்தத்தாரகை என்கவனத்தை ஈர்த்தி இழுத்தது.

அன்புந்தயாளமும் நிறைக்க என்றுமைத்தாயின் அணைப்பை உதற்றித்தல் வரி அந்தத் தாரகையைப்போல் நாலும் இருளின்பாலுதயில் இறங்க அலைந்த இளமைநாட்கள் அணியன்யாக என்றுக்கண்முன் வந்துகொண்டிருந்தன.

ஒருநாள் தன்னிருவிழிகளிலும் கண்ணீர் பெருக்கெடுத்தோட, என்காலடி களைப் பற்றிப்பிடித் ததுக்கொண்டு : “மகனே ! உன்னத்தையை திடுந்து, நிர்க்கத்தியாய்க் கிடக்குமென்னை நீயுமத-தற்பிட்டால் எனக்கு வேறுக்கிட ஏதா?” என்று கதறியழுத அம்மாவின்கணக்கு ரல் — அந்தப் பரிதாபக்காட்சி — என்னை அனுஅனுவாக்கி ரித்தது.

வேறொருவர் நடிநிசி. என்னவைகளும், நானும் சீட்டாட்டம் முடிந்த வீட்டை நோக்கி வந்துகொண்டிருக்கிறோம். எதிரே ஓரளவுவம் எங்களை நோக்கி வந்துகொண்டிருக்கிறது. கூட்டமாக வந்துகொண்டிருக்க எங்களைக்கணடு அஞ்சி வீதியிலேயுத்தில் ஒதுக்கப்படு அவ்விருவம். அநுகேபியிருக்கின்சாரவெளிச்சத்தின் மங்கை ஒளிய அதவியால் அவ்விருவத்தை யாரென்று அறிக்குவொண்டேன். அவள் என்னாய். என்னைப்பாலுட்டிவர்த்தி கொண்டு நள்ளிரவிற் புறப்பட்டிருக்கிறீர். நான் அவளை நிட்டும் பார்க்கவில்லை. கணடுங்காணகவன்போல்

இன்னுமோர்நாள் குடியின்போதையால் வெறிக்காண்ட நாயைப்போல் விட்டுக்குவங்கின். எரியும் சுடர்விளக்கின் எதிரேயிருந்த தேவதாயாரின் படத்தைக்கொக்கி இருக்குப்பிய ஏங்கே ஏங்கே அழுத்தகாண்டிருந்தாள் என்னைப்பெற்றவள். ‘புத்திகெட்டுஅலையும் என்புத்திராயுக்கு நல்வழிகாட்டுதாயே’ என்றுபுலமயி அழுத்தகாண்டிருந்தாள். இளமைவெற்பால்—இரத்தவெற்பால்—என்தாயாரின் மன்றட்டத்தை ஏனாம்பண்ணிச் சிரிதேன்.

தன்கண்ணியேயும், சோற்றையும்
 ஒன்றுக்கும் முத்து என பக்திர்த்த
 அன்னையின் மாசற்றமுகத்தில் எத்தனை
 யோதடவைகள் சாறி உழிமிழ்ச்சிருப்
 பேண், கண்ணெஞ்சனுக்கீரான். ஒரே
 மொருமக்குக்காக அவள்பாடுபட்டுத்
 தேடிவைத்திருந்த செல்லுமெல்லாம்
 ஊதாரிததனத்தாற்க ஏரத்த மீத
 தேதன். வழுமையின் கோவாயில்
 அவளைத் தள்ளிவைத்ததேதன். வறு
 மைப்போயும், கவலையும், வலேயாதிபூயும்
 அவளைத் துகள்துகளாகப்பியித்த
 எறிந்துகொண்டிருக்கும் சமயத்தில்
 நான் அவளைத் தனியாகவிட்டிப்பிரிந்து,
 வீட்டைவிட்டு வெளியேறினேன்.

வெளியேற்றன காலன் து என்கேச
தாய் வாசலிடைவுக்கு வழிமறித்தான்
வாடிமெனிக்கிருந்த தன து இரண்டு

எமது இரட்சகரின் போதனைப்படி

அன்புக்கரங்களா லும் என்முகத்தை
இறுக அணைத்துக்கொண்டு: “மகனே
என்னைவிட்டு எங்கேயும்போகாதே”
என்று கெஞ்சினாள். கூக்கவின்மீது
நடந்துசெல் குழந்தாய்ன்று புத்தி
குறிய தாயின்சொற்கடந்து, துரோகை
ளான நண்பர்களின் தாண்டுதலால்
முட்களடர்ந்த பாதையில் கீறிக்கழிக்
கப்பட்டேன். தாயாரை அனுகைதயா
கத் தகிக்கவிட்டுச் சென்னைக்குப் புறப்
பட்டேன்.

சென்னையிலே பத்து வருடங்கள்
சென்றுமறைந்தன. அங்கு ஒருநாள்
என் அறையில் கட்டிலின்மீது படுத்
கிறுங்கேதன். தாளிடப்பட்டிருந்த
கதவை யாரோதடினார்கள். ஆயா
சத்தோடு கிடைக்கநான் “யார் அங்கே?”
என்று அதட்டினேன். “நான் தான்டா
உன்அம்மா, அனுதையாக அலையும்
உன்தாய்” என்று பதில்வந்தது. புய
விலே அகப்பட்டுச் சுழுலுங்காற்றிட
போல என்தலை சுற்றிச்சுழன்று சித்
றியது. இலங்கையிலிருந்து என்
அம்மா இங்குவந்திருக்கிறாளா? இவ்
வளவுதூரங்கடந்து என்னைத்தொடர்
ந்த வந்திருக்கிறாளா? என்னையே என்
ஞல் நம்பதியவில்லை. உயிர்ற பின்ம
போன்று உணர்ச்சியற்றுக்கூடந்த
அடலை ஒருவாறு அசைத்துக்கொண்டு
எழுக்கேதன். மெதுவாகக் கதவைத்
திரங்கேதன்.

“சேகர! என்கண்ணே!” என்று
என்னைச் சேர்த்துக்கட்டியனைத்தான்
எலும்புக் கோரவையாகக் காட்டி
யளித்த என்தாம். என்பாதங்களைத்
தன்கண்ணீராற் கழுவினான். குழி
விழுங்க கண்கள், நரைபடிங்க கஞ்சல,
ஆழுக்கடைந்த கிழிங்கங்கள், இவை
களே உருவாகின்ற என்றும்மாவைப்
பார்த்ததும், பொடிப்பொடியாகக்
சிதறி என்னுள்ளம் பறந்தது.

* గ్రంథము *

“அம்மா! அம்மா!! என்னைமன் னித்துக்கு; ஜீயோ! இந்தப்பாவியை மன்னித்துவிட்டேன் என்று ஒரு வார்த்தை சொல்லம்மா!” என்று கண ணீர்ப்பெருகுவழியும் என்தாயின் ஈரக் கண்ணங்களைத் தடவினேன். கதறி யழுதேன். அம்மாசிரித்தாள். உரக் கச்சிரித்தாள். பேய்பித்ததவன்போலக் கிரித்தாள். அச்சிரிப்பொலி என்றுறை யையே கீட்கிடுக்கச்செய்தது. அம்மா வைத்தியம்பித்தது அலைக்கிறார? ஜீயோ! என்றுயமாவுக்கு மூனைதுமும்பி விட்டதா? சிந்தனையின்உக்கரங்காங்க முடியாது தலை வெடித்துவிடும்போ விழுந்தது. தூக்கிபெற்றியப்பட்டேன். நிலத்தில்லிமுந்த அதிர்ச்சியோடு என் நினைவும், கணக்கருந்திறந்தன. கனவு, கனவு, நிகழ்ந்தவையெல்லாம் வெறுங் கனவென்று அப்போதுதான் உணர்க் கேள்வி. சீங்காதநினைவுதான் தித்திலை பில் கணவாகியகோ?

அன்றாண் என் அக்கண்ணும் திறந்தது. எதையும் பொருட்படித் தாது, இருளின்பாதையில் அலைந்து வெகாண்டிருந்த என்வாழ்வில் ஒளியாக வந்துகித்தது அங்குப்பொழ்வனவு.

காலைவண்டியிலே என் ஆருக்கும்
புறப்பட்டேன். அன்பின் இலக்கிய
மாகிய என் ஆசைத்தாயை மீண்டும்
நான் எப்போதுகாண்பேனே? என் ஆ
என் னுள்ளம் துள்ளித்துடித்துக்கொண்
டிருக்தது.

வீட்டுவாசலில் போய்கின்றேன், மர
ணக் கைத்தியைப்போல். இடுகாட்
டமைதி எங்கும்நிலவியது. நெஞ்சம்
வெடித்துவிடும்போ விருந்தது. பத்து
வருடங்களாக அருமையறியாது
உதற்பெறிக்குவிட்ட என் கோகினார்
(தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

கத்தோலிக்க சமாச்சாரம்

ஐம்பது பேர்தானும் இல்லை

“கிளவிலே ஓர்தேசிய கிறிஸ் துசமயத்தை ஸ்தாபி த்து விட மாறு வெகுவாகமுயன்ற கம்பூனிஸ்தாங்கள் அதற்கென இது வரை அலைந்தும் அங்குள்ளமேற் றிராணிமாருள் ஒருவரை இன்னுமே கண்டுகொள்ள வில்லை ; ४,५०० பேருக்கு மேற்பட்டசினக் குருமாரில் இன்னும் ५० பேர்தானும் அவர்களபக்கம் சேரவில்லை ; கட்டாயத்தின் பேரில் அல்லது வெகுமானத்தின் பேரில் அதுவும் சிறுதொகையான கிறிஸ்தவர்களே அவர்கள் கோஷ்டியில் சேர்க்காள்ளார்கள்” என்று சினுவிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டுச் சமீபத்திலே அயர்லாந்து போய்ச் சேர்ந்த நான்செங்கார் மேற்றிராணியாரான கிளியரி ஆண்டவர்க்குறிகள்ரூர். “கம்பூனிஸ்தாங்களின் எடுப்பு முற்றாக வேதோல்வியடைந்துள்ளது ; குறைந்தபட்சம் १२० குருமார் சத்தியவேதத்திற்காக ஏலவேதங்கள் உயிரைக் கொடுத்திருக்கின்றனர் ; २०० குருமார்வரையில் சிறைச்சாலைகளில் இருந்து வருகின்றனர்” என்றும் இருபது வருடகாலம் சினவில் திருத்தொண்டாற்றியுள்ள இந்தமேற்றிராணியார் தெரிவிக்கின்றூர். போர்த்துக்காலின் பிரதமர் அழுகுக்கப்பட்டுக் கடைசியாக முழுஅதிகாரமும் வழங்கப்பெற்றார். அன்றுதொட்டு முதல்நான்குவருடங்களிலும் நிதமந்திரியாராயிருந்து, பின்னர் அந்நாட்டின் பிரதமராகவிளங்கி வந்திருக்கின்றார். ஓர் பிரமச்சாரியான டக்றர் சலாசர் அவர்கள் இளைப்பாறிய ஓர் பேராசிரியருக்குரிய அடக்கமும் மரியாதையுமான வாழ்க்கைநடத்தி வருகின்றார். இவர் தமது பதவிக்குரிய உடைதானும் தரிப்பதில்லை. இவர் அணிந்திருக்கும் விருதுகள் தமது மார்பங்கக்குள்மறைந்திருக்கும் வேதச்சின்னாங்களேயாம்.

துருவனவரின் திருவாக்த

இரண்டாவது உலகயுத்தற்நடைபெற்றகாலத்திலே தமபோது இரும்புத்திரைநாடுகளில் ஒன்றைய இருந்துவருகின்ற சிலவாசியாவிற்குச் சுதந்திரத்தை ஈட்டிக்கொடுத்த பெரும்தேசாபிமானியாகிய வண. ஸ்ரோ சவாயியார் கம்பூனிஸ்தாங்களால் மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டார். ஓர் நாட்காலை ५ மணிக்குக் காவலர்கள் அவர் விடப்பட்டிருந்த சிறைச்சாலைச் சிற்றறையின் கதவைத்தட்டி உட்பிரவேசித்துத் தூக்குமரத்தண்டை அவரைநடத்திச் சென்றார்கள்.

போர்த்துக்கால்நாட்டின் பிரதமராக இன்று பிரஸ் தாப மூற்று விளங்குகிறவர் டக்றர் அண்றோனியோ சலாசர் அவர்களே. அங்காட்டின் உண்மையாக ஆட்சிசெய்கிறவர் என்ற மட்டிலே இவர் தமது ஆளுகையின் 25-ம் ஆண்டு வெள்ளியிழாவைச் சென்ற சித்திரைமாதம் கொண்டாடி அரசியல்நிர்வாகத்தில் இணையற்றபெருமை ஈட்டி யிருக்கின்றார். இவர் கொடிம் பரை சர்வகலாசாலையில் ஓர்சட்ட மாணவராயிருந்து, பொருளாதார சாஸ்திரத்தில் திறமைபெற்று அதில் ஓர்பேராசிரியராயினார். 12-முறைதில் அங்காட்டின் பாராளுமன்ற அங்கக்ததவராகத்தெரியப்பெற்று, அப்போதிருந்த மூன்று முகத்தேராலிக்க பிரதிநிதிகளில் ராவுராயினார்.

அதன்படிகளில் அவர் ஏறும் போது, “எனது ஆத்துமம் தேவனுக்கு; எனது இருதயம் சிலவாகிய சாதியாருக்கு, என்று மெதுவாக மொழிந்தார். “பிதா வே! இவர் கஜை மன்னியம்; ஏனெனில், இவர்கள் அறியாமற்செய்க்கிறார்கள்,” என்பனவே அவரின் கடைசிவார்த்தைகளாகும். “ஓர் நாள் எனதுமக்கள் கம்முனிஸ்தகொடியர்களை எமது நாட்டிலிருந்து விரட்டியடித்து எம் முடைய தேசியசுதங்கிரத்தை வெற்றி கொள்வார்கள்” என்று சுவாமியார் சீவந்தராயிருந்தபோது கூறியமொழிகளை இன்றைக்கு மே சிலவாகியமக்கள் ஞாபகப் படுத்தி எதிர்காலத்தையிட்டு நம் பிக்கையுடையோராய் இருக்கின்றார்கள்.

ஆனால், அப்போது நடைபெற்று வந்த சீர்கேடான் அரசியல்மட்டு லேவர்னாள் அவர்த்திருப்தியடையாதவராய் அடுத்த றெயினிலே வீட்டுக்குத்திரும் பி னர். பின் னர் 1926-ம் ஆண்டு அந்நாட்டின் சீர்கேட்ட அரசியல்வாதி களை இராணுவம் வெளியேற்றி விட்டது. நிதிமங்கிரியாகப் பதவியற்றும்படி சிறந்தபொருளாதார நிபுணராகிய இவரைக் கேட்டுக்கொண்டது. இப்முறை இவர் சென்று மறுபடிவீட்டுக்கு றெயினேற்றுமுன் ஐந்தநாள் தங்கியிருந்தார். பொருளாதார அழிவிலிருந்து தமதுநாட்டினை எவ்விதம் காத்துவைக்கலாம்ஏன் பதை இவர் அறிந்திருந்தார். ஆனால், இவர் தமது விதிமுறை களை நடைமுறைக்குக்கொண்டு வர ஏனையமந்திரமார் இவருக்கு அதிகாரங்கொடுக்கவில்லை.

வத்திக்கானும் ஈறஞும் ஈறஞன் அறியப்படுகின்ற பார்சியநாடும் வத்திக்கானுடன் இராஜீயஉறவை ஏற்படுத்த விருக்கின்றது. இதுசெய்திதெகரன் நகரிலே ஈறஞன் வெளிநாட்டுமங்கிரியாரான ஐஙுப் ஹெசென் பற்றெழவி அவர்களால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. தற்போது சுவிற்சர்லாந்திலே ஈறஞநாட்டின் பிரதிநிதியாய் இருந்துவருகிறவரே பரிசுத்த ஸ்தானத்தினீட்டமாகவும் அதன் பிரதிநிதியாய் இருந்துவருவாரென்றும் அவர் தெரிவித்திருக்கின்றார். ஈறஞன் குடிசனமாகிய 1 கோடி யே 70 லட்சம் பேரில் கத்தோலிக்கர் 14,000 பேர்வரையில் மாத்திரமே. ஆனால், அங்கு கத்தோலிக்ககல் வித்தொண்டு வெகுவாக நன்கு மதிக்கப்படுகின்றது.

1928-ம் ஆண்டு திரும்பவும் அழைக்கப்பட்டுக் கண்டசியாக முழுஅதிகாரமும் வழங்கப்பெற்றார். அன்றுதொட்டு முதல் நான்குவருடங்களிலும் நிதமங்கி திரியாராயிருந்து, பின்னர் அந்நாட்டின் பிரதமராகவிளங்கி வங்கிருக்கின்றார். ஓர் பிரமச்சாரியான டக்றர் சலாசர் அவர்கள் இளைப்பாறிய ஓர் பேராசிரியருக்குரிய அடக்கமும் மரியாதையுமான வாழ்க்கைகநடத்தி வருகின்றார். இவர் தமது பதவிக்குரிய உடைதானும் தரிப்பதில்லை. இவர் அணிந்திருக்கும் விருதுகள் தமது மார்பங்கக்குள் மறைந்திருக்கும் வேதச்சின்னனக்களேயாம்.

திருவானவளின் திருவாக்து

இரண்டாவது உலகமுத்தற் நடைபெற்றால் த்திலே தம் போது இரும்புத்திரைநாடுகளில் ஒன்றும் இருந்துவருகின்ற சில வாக்கானிற்குச் சுதந்திரத்தை ஈட்டிக்கொடுத்த பெரும்தேசாபி மானியாகிய வண. ரிசோ சுவா மியார் கம்பூனிஸ் தர்களால் மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டார். ஓர் நாட்காலை 5 மணிக்குக் காவலர்கள் அவர் விடப்பட்டிருந்த சிறைச்சாலைச் சிற்றறையின் கதவைத்தட்டி உட்பிரவேசித்துத் தாக்குமரத்தண்டை அவரைநடத்திச் சென்றார்கள். அதன்படிகளில் அவர் ஏறும் போது, “எனது ஆத்துமம் தேவனுக்கு; எனது இருதயம் சிலவாகிய சாதியாருக்கு” என்று மெதுவாக மொழிந்தார். “பிதாவே! இவர் களை மன்னியம்; ஏனொனில், இவர்கள் அறியாமற்செய்கிறார்கள்,” என்பனவே அவரின் கடைசிவார்த்தைகளாகும். “ஓர் நாள் எனதுமக்கள் கம்பூனிஸ்தகொடியர்களை எமது நாட்டிலிருந்து விரட்டியடித்து எம்முடைய தேசியசுதந்திரத்தை வெற்றி கொள்வார்கள்” என்று சுவாமியார் சீவந்தராயிருந்த போது கூறியமொழிகளை இன்றைக்கு மே சிலவாகியமக்கள் ஞாபகப்படுத்தி எதிர்காலத்தையிட்டு நம் பிக்கையுடையோராய் இருக்கின்றார்கள்.

வத்திக்கானும் ஈறுனும்

ஈருண்ணன அறியப்படுகின்ற
பார்சீயநாடும் வத்திக்கானுடன்
இராஜ்யமுறை ஏற்படுத்த
விருக்கின்றது. இதுசெய்திதொக
ரன்நகரிலே ஈருணின் வெளி
நாட்டுமந்திரியாரான ஜனப் ஹ
சேயன் பற்றையி அவர்களால்
வெளியிடப்பட்டுள்ளது. தற்
போது சுவிற்சர்லாந்திலே
ஈருண்ணாட்டின் பிரதிநிதியாய்
இருந்துவருகிறவரே பரிசுத்த
ள்தானத்தினிடமாகவும் அதன்
பிரதிநிதியாய் இருந்துவருவா
ரென்றும் அவர்தெரிவித்திருக்
கின்றார். ஈருணின் குடிசனமா
கிய 1 கோடி மே 70 லட்சம்
பேரில் கத்தோலிக்கர் 14,000
பேர்வரையில் மாத்திரமே.
ஆனால், அங்கு கத்தோலிக்கக்கல்
விததொண்டு வெகுவாக நன்கு
மதிக்கப்படுகின்றது..

இலங்கைக் கத்தோலிக்க மிஷனரிமாரும் தமிழும்

(நல்லூர் வண. சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்)

எழுநாட்டில் இருந்த — இப்போதிருக்கின்ற அறிஞர்களும் புலவர்களும் பலதமிழ்ப்பத்திரிகைகளில் எழுதிய ஆராய்ச்சிக்கட்டுரைகளை வெட்டித்தி ஒருபக்தகமாகக் கோவைசெய்து வைத்திருக்கிறார் எழுநாட்டுஅன்பர் ஒருவர். இவ்வாறுகட்டுரைகளை வெட்டித்திச் சேர்க்கும்வழக்கம் தமக்கிருந்ததாகச் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் அவர்கள் தமது கட்டுரையாண்றிற் கூறியுள்ளார். எனவே “இட்டிப்புத்தகம்” எனும்தொடரில் யாம்பெள்ளியிடக்கருதும் கட்டுரைகளுள் முதலாவதாகச் சுவாமியவர்களது கட்டுரையினையே என்று தருகின்றேம்.

பிறநாடுகளிற் போய்க் கிற
துசமயத்தைப் போதிப்பே
ருக்கே “ மின்ன றி ” என
பெயர்வழங்கும். அந்த அ
னியமொழிப்பெயரையே சொ
குறுக்கத்தின் பொருட்டு
தக்கட்டுறையில் எடுத்தா
வோம். ஆதியில் இலங்கை.
வந்த மின்ன றிமார் போர்த்து
கேயர் ஆவர். (1505 - 165
இவர்கள் தமிழ்மூந்ரைய்க்கா

இம்மொழியில் யாதோருநூல் எழுதி வைத்தார்களை தோன்றவில்லை. போர்த்துக்கேயர்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலே கிறிஸ்துசமயத்தைத்தனியிய ஒருயாழ்ப்பாணத்துப்பிமணா மட்டும் கிறிஸ்துநாசரினதையைத் தமிழ்ப்பாவை இயற்றியதாகப்பல்டேவு எனும் பாதிரியார்எழுதிய(16) நாவினின்று அறிகின்றே தெல்லிப்பழழுப் பேதுருப்புஞ்சும் அக்காலத்தில் ‘சந்தியேயமயோர் அம்மானை’ என்னாலீப்பாடினர் (1840). அதிப்போது அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இவர்தாமே “ஞானங்ஞு” எனும் சிறந்த உழுதிப்பாட்டையும் யாத்தார்ஸனாகிக்கலாம் போலும். அதைப்படியும் போர்த்துக்கேயகாலத்ததே என்றதில் மயக்கில்லை. பிற்காலம் பூலோசிங்க அருளப்ப நாவலரா

“திருச்செல்வர் காவியம்” எனும் இலக்கியச்சவை ததும்பு நாலும் இயற்றப்பட்டது. மினாற்றிமார்ஸ் ஏவுதலால் ஆக்கப்பட்டன என்றது பற்றி இவற்றை இங்கு குறிக்க வேண்டும். போர்த்துக்கேய மினாற்றிமார் தாங்களே எழுதி தொன்றும் எம்கைக்கெட்டுவில்லை.

பின் ஒல்லாந்த அரசாட்சியின்கீழ் இலங்கைக்கு மிஷன் மாராயவங்தோர் நம்முடைய இந்தியதேசத்துப் பிராமண குலத்தவர்களான கோவை சுருமாராம். இவர்களே 16 தொடக்கம் 1836 ம் ஆண் வரையும், அதாவது நூற்றை பது வருடங்காலமாய் இலங்கையில் சுவிசேஷத்தொண்டு நடத்தினவர்கள். அவர்களுடையதாய்மொழி கொங்கணம்; பாசாலையிற் படித்தபாகை மற்றுடியம். அவர்கள் போர்த்துக் கேயரோடு ஊடாடியது அவ்வேருடைய போர்த்துக்கேக மொழியில். ஆயினும், இவர்கள் இலங்கைக்கு மிஷன் றியராய்வங்தபின் தமிழையும், அவேடு பெரும்பாலும் சிங்களதையும் கற்று, பலர் தமிழிலும் சிலர் சிங்களத்திலும் அநே

செவ்விய நூல்களைத் தம்சமய விருத்தியின பொருட்டு எழுது வோரானார்கள். அங்காட்களில் கீற்றீஸ்தவர்களானாரேருள் அதிக மாய் வழங்கியது தமிழே. மாழப்பாணத்தை ஒரு மனைக்குப் பான திரிகோணத்தின் உச்சிக்கு வரை வரைத்து மட்டக்களப்பு, சிலாபம்னன் மூம் இரண்டுதிடங்களுக்குமிடையில் இழுத்த ஒரு ரேகையைப் பாதவரியாகக் கொண்ட ஒரு தேசப்பரப்பு முழுதும் நெடுங்காலங்கொட்டுத் தமிழ்நாடாயிருந்தது. அப்பால் கரைதுறைகளில் மாத்தறை வரையுமுள்ள தென்நாடுகளிலும், கண்டியிலும்கூடத் தமிழ் இடையிடையே பேசப்பட்டுவந்தது. இதனால் கோவைக்குரு மார் தமிழழையே முக்கியமாய்க் கற்போராகத் தங்கள் திருஊழி யத்தைச் செவ்வனே நடத்துவதற்கு உதவியாய்த் தமிழில் கீற்றீஸ்தசமப் போதகநூல்களையும், சரித்திர நூல்களையும் எழுதுவோரானார்கள். அன்னேர் தமசமயத்தொண்டுக்கு உபகாரமாய்ச் செய்தது தமிழ்த் தொண்டும் ஆயிற்று.

ஸ்ரீ லங்கா

தென் இந்தியாவில் வசன உருவான தமிழ் நடைக்குப் பிதாளன அறிஞர்களால்போற்ற ரப்படுகின்ற தந்துவபோதகர் (பேருபேட் டி நொயிலி) யைத் தொடர்ந்து வீரமாழனிவர் (கொன்ஸ்தாந்தியு பெஸ்கி) தமிழற் பெரும் பாண்டித்தியம் அடைந்து பத்தியமும் கத்தியமுமான பலதூல்களைச் செய்தார். அவர்காலத்தையண்டி இலக்கியில் தமிழைக் கசடறக்கற்றுப் பலதூலகளை எழுதியவர்

சாங்கோபாங்கர் என அழைக்கப் பட்ட யாக்கோமே கொன்சால வெள்ளனும் கோவைப்பிராமண மின்னாற்றியாம். இவர்களுடைய நூல்களின் பிரக்கியாதி இந் தியாவரையும்எட்டி அங்குஇவர் “இலங்கையின் நூதன நட்சத்திரம்” என்று புகழுப்பட்டார். கொன்சாலவெள், அக்காலத் தாருடைய தமிழ்ச்சூவையைஒட்டி சு சமஸ்கிருதம் மிகவிரவிய கெம்பீரமான உரைநடையில் எழுதினார். சிங்களத்திலும் பாளி மொழியை மிகக்கலந்து அழகிய பலநூல்களை அமைத்தார். அவருடைய தமிழ்நூல்களில் பாதைச்சிறப்பாலும், பொருளாமைப்பாலும் விசேஷித்தது “சுவிசேஷவிரித்துரை” எனும் பனுவலாம். அது இன்றைக்கும் தமிழ்க்கிறீஸ்தவர்களுக்கு இன்பம்பயப்பதாய், இந்தியாவிலும் (தொடர்ச்சி 7-ம் பக்கம்)

அர்ச. பிரான்சீஸ்துவின் முன்றுஞ் சபை

அர்ச. பிராண்ஸ்குவின் மூன்றாவது சபை மாதாந்தகூட்டம் இம்மாதம் 29-ங் தேதி வெள்ளிக்கிழமை பி. ப. 5 மணிக்கு அர்ச. சூசையப்பர் சிற்றுலமத்தில் நடந்தேறும். அவ்வமயம் சிலசகோதரர்கள் நிலைஅந்தஸ்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவர். ஆனி மாதத்தில் பரிசூரணபலன்கள் அடையக் கூடியநாட்கள் :— 1, 2, 3, 4, 12, 13, 20(2), 24, 29 பொதுப்பாவமன்னிப்பு அடையக்கூடிய நாட்கள் :— 4, 12.

A. S. FRANCIS OF MARY
for Director

திருநாள் அட்டவணை

வெகாசிமாதம்—1953

வெ	22	அ. குத்தேரியம்மாள், க. வே.	
			(வெ)
சனி	23	அ. தெசிதேரியார், மே. வே.	
			(ச)
ஞா	24	இல்லபிரீத்து சாந்துவின்	ஆ. க
		மனாத்திருநாள்	(ச)
திங்	25	அ. கிறகோரியார், பா.	(ச)
செ	26	அ. பிளிப்புநேரியார், கு.	(ச)
புத	27	அ. வண. பீட்டப்பர், கு.	
		வேதபா.	(ச)
வி	28	அ. கந்தர்புரி அகுஸ்தீனர்,	
		மே.	(ச)

சத்தியவேத பாதுகாவலன்

1953-ம் ஆண்டு
வைகாசி மாதம் 21-ந் திகதி

இஸ்பிரித் துசாந்து

“திருச்சபையின் ஆத்து மம் திவ்விய இஸ்பீரித்துசாந்து” என்று அர்ச். அகுஸ்தீனர் அறைகின்றார். ஆம், அவரே திருச்சபையையும், அதன்மடி யில்லாமும் பிரமாணிக்கமுள்ள பின்னொள் அணை வரையும் ஆண்டு நடப்பித்துவருகின்றார். அவர்உதவியின்றி நமதுஇரட்சணியத்திற்கு உதவத்தக்காலூர் நல்ல கிரிகையைச்சொல்ல—ஒர்நல்ல நினைவைத்தானும் நினைக்க மனுஷரால் முடியாது. தேவசிநேகத்துக்கடுத்த செயல்களும், தேவஅருட்கொடைகளும் அவரிடமிருந்தே விசேஷ விதமாய் நமக்குவருகின்றன என்பது திருச்சபையின் படிப்பணையாகும். உலகப்பற்றை அறுக்க ஞானத்தையும், வேதபரமசத்தியக்களை விளக்கி தெளியப் புத்தியையும், எமதுசொந்த இரட்சணியத்திற்கும், தேவமகிமைக்கும் உதவியான சிறந்தவழிவகைகளை அறிந்து மனத்தெளிவோடு கையாடவிமரிசையையும், வேதகடமைகளை அனுசரிக்கையில் குறுக்கிடுந்தடைகளைப் பொறுமைதையிமாய்த் தாங்கிவெல்லத்திடத்தையும், மோட்சத்தையடையநாம் செல்லவேண்டியபாதையைச் சுட்டிக்காட்டும் அறிவையும், தேவனுழியத்திற்கடுத்தசகலத்தையும் நேசத்தோடு நிறைவேற்றத் தேவபக்தியையும், முழுஆத்தும தத்துவங்களோடு தேவனைசித்துப் போதிக்கின்றார்கள். அவருக்காகப் பாடுபடவும், தங்கள் உயிரைமுதலாய்விடவும் தைரியத்துடன் முன்வருகின்றார்கள். அவசியம் நேர்ந்தபோது வேதசாட்சிகளாக மரிக்கின்றார்கள். அவர்களிடம் விளக்கிய இப்பெரும்மாற்றத்திற்குக் காரணம் என்ன? திவ்வியஇஸ்பீரித்துசாந்து அவர்கள் மேல் இறங்கி வந்தமையே. என்ன அற்புதமாற்றம்! ஆம், அவர் நம்மிலே வாசந்தெய்வராயின் “அவருடைய ஞானக்களிகளாகிய பரமான்பு, சந்தோஷம், சமாதானம், பொறுமை, தயாளம், நன்மைத்தனம், சகிப்பு, சாந்தம், விசுவாசம், இச்சையடக்கம், நிறைக்கற்பு” முதலாம்புண்ணியங்கள் நம்மில் காணப்படும் அல்லவா? ஆதலால் திவ்வியஇஸ்பீரித்துசாந்து வேதேவரீர் எழுந்தருளிவாரும். தரித்திரருடைய பிதாவே, கொடைகளைக்கொடுக்கிறவரே, இருதயங்களின்பிரகாசமே எழுந்தருளிவாரும். உம்மைநம்பினவிசுவாசிகளுக்கு உம்முடையதிருக்கொடைகள் ஏழையும் கொடுத்தருளும். புண்ணியத்தின் பேறுகளையும், நல்லமராணத்தையும், நித்திய மோட்சானந்தத்தையும் எங்களுக்குத்தந்தருளுமென்று இடையறுதுமன்றுட அவரது உதவியை இரங்துகொள்வோமாக!

பாவத்தை அரோகித்துவெறுக்கத் தேவபயத்தையும் நமக்குத் தருபவர் இல்பீரித் துசாந்துவானவரே. சுருங்கச்சொல்லுமிடத்து, இவ்வரங்களின் உதவியின்றி ஆத்துமிரட்சணியத்தின் அவசியத்தை அறிதலும், அதற்கான வழிவகைகளைத்திடமனத்துடன் கைக்கொண்டு ஒழுகுதலும் சமயாசமயங்களிலே சர்வேசரன் நமக்கு அருளுகின்ற ஞானஏவுதல்களுக்குச் செல்லி சாய்த்தலும் சாத்தியமன்று. அப்போல்தலர்கள் நடந்துகொண்டவிதமே இதற்குப் போதியசான்றாகும். அவர்களுடன் திவ்விய இரட்சகர்மூன்றுவருடகாலம் சிவித்திருந்தார். மோட்சபாதையை அவர்களுக்குத் தெளிவாகப் போதித்திருந்தார். ஆயினும் அவர்களின்மனம் இவ்வகைகாரியங்களையே நாடுவதாயிருந்தது. அவர்களின் விசுவாசம் உறுதியற்றதாய்இருந்தது. அவர்கள் கோழுகளாகவே இருந்தார்கள். உதாரணமாக, திவ்வியயேசவை அவரதுசத்துராதிகள் பிடித்தபோது அவர்கள் பயங்கு ஓடவில்லையா? ஓர்பெண்ணுக்குப்பயங்கு அர்ச். இராயப்பரே ஆண்டவரை

மேற்றிராணித்துவ அபிஷேக
நான்காவது வருட

நிறைவுத்தினம்

யாழ்ப்பாண மேற்றிராணியாரா
மகாவந். ஜே. எமிலியானுஸ்பிள்ளை
ஆண்டவர் அவர்கள் மேற்றிராணித்
துவ அபிஷேகம் செய்யப்பெற்ற நான்
காவதுவருட நிறைவேதினம் நிகழும்
வைகாச்சமாதம் 22-ந் திகதி யாகிய
நாளை வெள்ளிக்கிழமை வருகின்றது
அதனால் ஆண்டவர் அவர்களின் ஞான
மக்களாய் இம்மேற்றிராசனத்தில் வதின்
யும் கத்தோலிக்கமக்கள் சகலரும்
அன்றுதினம் தில்வியபூசை தண்டு
தில்வியதன்மைபெற்று, விசேஷசெபங்கள்
செய்து எமது ஞானமேய்ப்பரின்
நற்கருத்துகள் நிறைவேறும் படியும்,
அவர்களையிடும் சற்கருமங்கள் சொ
கூடும்படியும் விசேஷவிதமாக மன்று
திக்கொள்வார்களா!

இஸ்பிரித்துசாந்து திருநாள் சுவிசேஷ வாசிப்பு

(Պատ. 14: 23-31)

அரசு. யுவானியார் எழுதி வைத்தபடி பரிசுத்தசுவிசேஷத் தின் தொடர்ச்சிகள்:— அந்தக் காலத்திலே மேசுநாதர் தமிழ்முடைய சீஷர்களுக்குத் திருவளம் பற்றினதாவது: ஒருவன் என்னைச் சிநேகித்தால், என்வாக்கியத்தை ஆனுசரிப்பான்; என்பிதாவும் அவனைச்சிநேகிப்பார். நாங்கள் அவனிடத்தில் வந்து அவனுக்குள் வாசம்பண்ணுவோம். என்னைச்சிநேகியாத வன் என்வாக்கியங்களை அநுசரியான். நீங்கள் கேட்டிருக்கிற வாக்கியம் என்னடையதல்ல:

என்னை அனுப்பின பிதாவின் வாக்கியமாமே. நான் உங்களிடத்தில் தங்கியிருக்கக்கூடியிலே இவைகளை உங்களுக்குச் சொன்னேன். ஆனால், என்னாமத்து நிலே பிதாவானவர் அனுப்பப்போகிற தேற்றுகிறவராகிய இஸ்பிரீத்துசாந்துவானவர் சகலத்தையும் உங்களுக்குப் படிப்பித்து, நான் உங்களுக்குச் சொன்ன மாவற்றையும் உங்களுக்கு நினைப்பூட்டுவார். சமாதானத்தை உங்களுக்குத் தருகிறேன். உலகம் கொடுக்கிற தைப்போல நான் (அதைக்) கொடுக்கிறதில்லை. உங்கள் இருதயம் கலங்காமலும் அஞ்சாமலும் இருப்பதாக. நான்போய், மீண்டும் உங்களிடத்தில் வருகிறேனன்று உங்களுக்குச் சொன்னதைக் கேட்டார்களே. நீங்கள் என்னைச் சிநேகித்தால், நான் பிதாவினிடத்தில் போகிற

தைப் பற் றி மெய்யாகவே சந்
தோஷப்படுவீர்கள். ஏனெனில்,
பிதா என்னிலும் பெரியவரா
யிருக்கிறார். மேலும், இதுநடக்
கும்போது நீங்கள் விசுவசிக்கும்
படியாக, நடப்பதற்குமுன் இப்
பொழுதே உங்களுக்குச்சொன்
னேன். இனிநான் உங்களோடு
அநேக காரியங்களைப் பேசுவ
தில்லை. அதேதனில், இவ்வுல
கத்தின் தலைவன் வருகிறஞ்.
ஆகிலும், என்னிடத்தில் அவ
னுக்கு ஒன்றுமில்லை. ஆனால்,
நான் பிதாவைச் சிநேகிக்
கிறேன் என்றும், அவர்னனக்
குக்கற்பித்தபடி செய்கிறேன்
என்றும் உலகம் அறிந்துகொள்
ஞம்படி (இப்படியாகும்) என்று
திருவுளம் பற்றினார்.

கிரீஸ்துவே, உமக்குப் புகழ்
உண்டாவதாக.

சதாசகாய
மாதாவின்
கோணம்

தேவதாயாரின் செப்படி வித்தைக்காரன்

சத்தியவேத பாதுகாவலன்

வன் நமக்குக்கொடுப்பதை நான் அளிக்கிறேன்; என்னிடம் பெறுவன் அதை எவ்வாறுசெய்தாலும் எனக்கென்ன? என்னைவிட அவர்கள் குறும்பாயிருக்கு முடியாது.” என வேடிக்கையாகக் கூறிக் கொள்ளுவான், இதுவும் அவனுடைய செப்படிவித்தைகளில் ஒன்று போலும்! இவனிலே பலர் அவதானிக்கக் கூடியதாயிருந்த நல்ல குணம், இவன் தேவதாயார்மட்டிற் கொண்டிருந்த அணைகடங்கதற்கும், பத்தியுமே. தேவமாதாவின் ஆலயத்துக்கருகால் போகநேரும் ஏத்தருணத்திலும் அவன்முழுந்தாளிலிருந்து அவனுக்கு ஆசாராஞ்செய்யாமல் போவதே கிடையாது. தன் இருதயத்தில் அவன்மட்டிலே கொழுந்து விட்டு எரிந்து கொண்டிருந்த நேசாக்கனியின் புற அடையாளமாக அவனுடையபடத்தின் முன்போ, அல்லது திருச்சுருபத்தின் முன்போ மெழு குவர் ததி களைக் கொளுத்தி ஆண்தங்கொள்ளுவான்.

யாகவும் கையப்பிக்கப்பட்டபோதிலும் இவர் சிலபிள்ளைகளை அவ்விடத்திலேயேவைத்தும், எனையவர்களைப் புற நூபிட்டி எனுமிடத்திற்கு அனுப்பிவைத்தும் அன்னரின் கல்விவிருத்தியைக் கவனித்துவதார். அப்போது நுகேகொடையில் ஒருக்களைச் தாபனம் அமைத்துத் தேவையான கட்டிட வசதிகளைச் செய்துகொடுத்தார். கடைசியாக 1946-ம் ஆண்டு மீளவும் யாழ்ப்பாணமங்கு தமதுதொண்டுகளைத் தொடர்ந்து நடத்திவந்து 1949-ம் ஆண்டு விருத்தாப்பியங்காரனமாகச் சிரேஷ்டதாயார் பதவியிருந்துங்கி, மரிக்கிறவரை சிரேஷ்டதாயாருக்கு முதல் உதவியாளராகப் பணியாற்றிவந்தார்.

இவர் தேவதாயாரில் மிக்கானபக்கமுண்டவர். ஓயா துசெபமாலை ஒத்தெவரை, மாதாவின்பால் பக்கிகொள்ளுபடி பலவிதத்திலும் பிள்ளைகளை ஊக்கித்துவருவார். அதற்கு உபகாரமாக வேடிக்கையிலே பல முறைகளை விடுவார்.

(தொடரும்)

சங். சேபஸ்தியன் தாயாரின்
தேகவியோகம்

யாழ்ப்பானம் திருக்குடும்பகள் னிகா
மடத்திலே இம்மாதம் 2-ஏ திகதி சனி
வாரம் சங். செப்ஸ்தியன் தாயார் கர்ல
மானூர். இவர் கிலகாலமாக நோய்
கண்டிருந்தபோதிலும் எதிர்பாராத
இவரின்மரணமானது இலங்கையின்
பலபாகங்களிலுமிருள்ள இவரது பழைய
மாணவிகளுக்கும், நேசர்களுக்கும்
பெருந்திகைப்பைத் தருவதாயிற்று.

சங். செபஸ்தியன்தாயார் அயர்லாங் திடே வெ புராதனப் பெருமைவாய்ந்த “லுப்ரேயன்” (O'Brian) வம்சத்தில் 1874-ம் ஆண்டு ஆவணி ததிங்கள் 20-நிக்கதி ஜனனமானார். தமது 22-ம் பிராயத்தில் தேவது அழை முப்பிற்கிடைசாந்த இங்கிலாங்கிலுள்ள “ ரூக் பெறி ” (Rock Ferry) எனுமிடத்திலுள்ள திருக்குடும்ப கண்ணிகாமடத்திற் துறவறவாழ்க்கையைத் தொடக்க அதேசத்திலேயே கிளகாலம் தேவாழூய் மத்தில் ஈடுபட்டுப் பின்னர் 1904-ம் ஆண்டு சிரோஷ்டர்களின் விருப்பப்படி

இலங்கைவாங்குசேராங்கார்.
இங்கேமுதலாக இவர்தொன்டார்ந்தியிடம் யாழ்ப்பாணமே. அதோல்தத்திலே இங்குள்ளாயிருந்த பல விதமின்னால்களையும்பொருட்டுடுத்தார். உதவிச்சிரேஷ்ட தாயாராகவும், ஆகைவாசாலைத் தலைவியாகவும் அதிற்காக்கத் துடன் பணியாற்றிவந்தார். இவருக்குள்ள திறமையைக் கண்டு மேலதிகாரிகள் 1912-ம் ஆண்டு பம்பலப்பிடிடி த் திருக்குடும்பகண்ணிக்கமடத்தின் சிரேஷ்டதாயாராக இவன் நியமனாஞ்செய்தனர். அங்கே பணிருவருடம் இவர் ஆத்தமலிருசணியதொண்டிலும், கல்வித்தொண்டிலும் அயராயும்சியுடன் உழைத்வந்தார். தற்போது பிரபல்யமுறையாக விளங்கும் பம்பலப்பிடிடி உயர்தரக்கிஞ்சராலையை அடியிட்டவர் இவரே.

அதன்மேல் 1925-ம் ஆண்டு குருநா
கல்மடத்துச் சிரேஷ்டதாயாராய் திய
மனம்பெற்று, அங்குமே ஊக்கங்குன்
ருது உழைத்துவாது தற்போதுள்ள
கலாசாலையையும், விடுதிச்சாலையையும்
கட்டுவித்தார். 1931-ம் ஆண்டு இவ
ரைச் சிரேஷ்டதாயாராய் பெறும்
பாக்கியம் யாழ்ப்பாணத்திற்குக் கிடைப்
பதாயிற்று. அக்காலத்திலேயே யாழ்ப்
பாணக் கண்ணிகாமடத்து உயர்தரகலா
சாலைக் கட்டிடங்கள் அமைக்கப்பட்டலா
யின. பின்னர் யுத்தகாலநிருக்கடி
யைச் சமாளிக்கும்பொருட்டு 1940-ம்
ஆண்டு இவர்த்திரும்புவும் பம்பலப்பிட
திக்கு அனுப்பப்பெற்று அங்குசென்ற
போது, கலாசாலைகட்டிடங்கள் பட்டா
ளத்தின் வாசஸ்தலமாகவும், பின்தக்
காயப்பட்டவர்களின் வைத்தியசாலை

P. 1. P.

நன்றி தேவிவித்தல்

யേക്കവിൻ തിരുമുക ഇരക്കത്തിനുള്ളം
പരിസ്വന്ത ഇടൈവിടാ ചകായമാതാവിൻ
മൻറുട്ടിനുള്ളം, അർ.സി. മുതാതദേവി
അർ.സി. ജിയാർട്ട് മുൻനിതിരാർ, അർ.സി. കുമുഖ
തെയേക്ക തെരോചമ്മാൾ, സം. അല്പോൺ
ശാചക്കോതരി ഇവർക്കുന്നടയ വേൺടുത
ലാലുമ് എങ്കണതുഗക്കുത്തിരി അര്ത്തനശരത
തമ്മരാൾ കോമാൾ വിഴ്ജാരാത്തിനിന്റെ
കാപ്പാർഥപ്പറ്റത്രക്കാക എങ്കണിലുരുത
ചുരവമാണ നന്ന റിസ്യസ് ചെലുത്തുകിൻ
രേം. യേക്കവിൻതിരുമുകത്തിന്റെ ആ
തണ്ണുമും, ഇടൈവിടാചകായമാതാവക്കുട
തോത്തിരമുമും ഉണ്ടാവതാക. യേക്കവിൻ
തിരുമുകമേം ഉമ്മൈയേനാന്കണ്ണ് എപ്പിബാപ്പ
താമ ചുക്കിത്തു വണ്ണനക്കും ചെസ്യത്രുന്നുമ്.

கொழும்பு, மாயதாஸ் கோமல

குதேச வர்த்தமானம்

அர்சு. இச்தோர் திருநாள்

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலே கமக்காரின் பாதுகாவலராம் அர்ச். இசோதோர் முனீங் தீரன் தனிக்கோவில் காணு எழுந்தருளியிருக்கின்ற மூலையிலே அவர்திருநாள் வழியைபோல இம்மாசம் 24-ங் திகதி ஞாயிருங்கிழமை கொண்டாடப்பட விருக்கிறது. அதற்குமுந்திய திருவிழாக்கள் சென்ற 19-ங் திகதி செவ்வாய்க்கிழமை ஆரம்பமாக நடைபெற்றுவருகின்றன மரியகோறேற்றியின் முதற்கோவில்

பொன்றினே சதுப்புஞ்சிலங்கள் வரை விடுவது தெரியும்.

மேயர் திரு. சாம்சபாபதி அவர்கள் தலைவராகவும், மாழ்ப்பாணக் காரியாதி காரியான திரு. ரி. முருகேசம்பிள்ளை அவர்கள் காரியதரிசியாகவும், அரசவாசல்முதலியார் என். கன கநாயகம் அவர்கள் தனுதிகாரியாகவும் நியமனஞ்ச செய்யப்பெற்றார்கள். பட்டினசங்கங்கள், கிராமச்சங்கங்கள் போன்ற தலதாபனசங்கங்களும் தத்தம்பகுதிகளிலே இவ்விழூவைக் கொண்டாடுதற்கான ஒழுங்குகளைச் செய்யவேண்டுமென்றும், பலவேறுசமயங்களும் இதுவிஷயமாய்த் தத்தம்பகுதிகளிலே வழிமானிந்தத்துமாறு கேட்பதன்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மதுடாப்பேக் வட்டமூற்றால்

மாட்கிமைதங்கய எல்செபேத மக்கா
ராணியாரின் மகுடாபிலேக்கதினமாகிய
ஆணிமாதம் 2-ந்திகதி செவ்வாய்க்
கழைமையை ஓர் அரசாங்க விடுமுறை
நாளாகவும், வங்கிவிடுமுறைநாளாகவும்
உள்ளாட்டுமத்திரியார் பிரசித்தஞ்செய்
திருக்கிண்ணர். அன்றுதினம் துறை
முகப்பகுதிக்கும், தபாற்கங்கே தொர்ப்
பகுதிக்கும், வானுவிப்பகுதிக்கும் விடு
முறைநாளாகும்.

சாவகச்சேரித் தேர்தல்மனு

கிறது. இலங்கையிலுள்ள அரசு. மரியு கொறைற்றியின் பக்தர்களுக்கெல்லாம் வருங்காலத்தில் இலிஂதோர் யாத்திரைத் தலையாய் விளங்குமென நம்பப்படுகிறது.

இடத்துவியாத் தபால்முத்திரைகள்

எவிசபேத் மகாராணியாரின் மு
குட்டுவிழா ஞாபகார்த்தமாக இல-
கையிலே வருகிறதுனிமாதம் 2-ந்திக்
யன்று ஜங்குசத விசேஷத்பால்முத
ரைகள் பாவனைக்கு விடுக்கப்படவிரு
கின்றன. இந்தத்தபால் முத்திரைகள்
வருகிறபட்டாகி மாதம் 2-ந்திக்
வரையிலே முன்றுமாதகாலத்துக்
அன்றேல் அவைகள் செலவாகிறவை
யிலே விற்பனைசெய்யப்படும். இந்த
காலத்திலே தற்போது பாவனையும்
இருந்துவருகின்ற ஜங்குசத தபால்மு
திரைகளின் விற்பனைஇறுத்தப்படும்

சிங்கப்பூரும் வெங்காயமும்

பெருங்தொகையான இந்தியவெங்காயமும், புதுச்சேரிவெங்காயமும் தற்போதுகிங்கப்பூரில் இறக்குமதிசெய்யப்படுகிறது. விலைவாகிகள் சரிப்படுமானால் இலங்கையிலே தேவைக்குக்கண்டு எஞ்சியிருக்கும் வெங்காயத்தையும் அங்குதொகையாக விற்பனை செய்யமுடியுமெனத் தெரியவருகிறது. இதுவிடையமாய்க் கொழும்பி மூன்றாவர்த்தகரான திரு. ஹேர்பேட் ஜயசிங்கன்பவர் வேண்டியமுயற்சி எடுத்தவருகின்றார். வெங்காயத்தில் மாத்திரமல்ல, இலங்கையின் மற்றும் உற்பத்திப்பொருட்களிலும் கிங்கப்பூர் வர்த்தகவுட்டாரங்கள் கரிசனைகொண்டிருப்பதாக அவர்கூறுகின்றார்.

മത്താപിങ്കേകവിമാ

உனிமாதம் 2-ந்திக்கு வருகென்ற பார்ஸியர் வளிசபேத்தின் மகடா தபால்ரெயினில் திரும்பக்கூடியோர் வார்கள்.

மகாராண்மா எலசுபேததூன் யஞ்சூ
பிலேஷ்கவிழுராவைச் சிறந்தமுறையிலே
கொண்டாடுவதுபற்றிக் கலந்துஆலோ
கிக்குமாறு யாழ்ப்பாணகரசபைக் கம்
மிற்றிச்சாலையில் ஓர் பகரங்கூட்டம்
நடந்தேறியது. வடமாகாண ஏசன்றர்
திரு. ஹட்சன் அவர்கள் கூட்டத்தின்
நோக்கத்தையும், விழுராவைக்கொண்
டாடுவதுபற்றிய சிலமுறை களையும்
எடுத்துக் கூறினர். ஈற்றில் ஏழை
களுக்கு அன்னதானமும், பாடசாலைப்
பிள்ளைகள், பொலிசர், சாரணமான
வர், மாணவிகளின் அணிவிகுப்பும்,
உபசரணையும், ஓர் பகரங்கூட்டமும்,
வாணவேஷ்டிக்கையும், தீபாலங்காரமும்
அதன் பிரதான அம்சங்களாய் இருக்க
வேண்டுமென்ற தீர்மானிக்கப்பட்டு,
ஒவ்வொன்றையும் நடத்திவைக்க ஒவ்வொர்க்கம் மிற்றி
ஆக்கப்படலாயிற்று. பிரதமகம்மிற்றியிலே யாழ்ப்பாண

பாலர் பக்கம்

மேற்றிராணியாண்டவரின்

திருமுகம்

*

கிறீஸ்துநாதரில் நமக்கு மிகவும்பீரியமான பிள்ளைகளே!

தேவதாயாரில் நாம் பத்திவைப்பது, எமது ஆத்தும இரட்சனியத்துக்கு அவசியமானது. நம்மை இரட்சிக்கவந்த யேசுநாதர் கன்னிமரியம்மாளின் திருவயிற்றில் உற்பவித்துப் பிறந்தார். யேசுஇரட்சகர் இவ்வுலகத்திற்கு எழுந்தருளுவதற்குத் தேவதாயார் வழியாயிருந்தார். இது தேவநியமிப்பு.

யேசுநாதர் எமது இரட்சிப்பின்பொருட்டுப் பாடுபட்டுச் சிலுவையில் மரணித்த பொழுது பரிசுத்த தேவதாயாரும் அருகே நின்றார். நின்று திருக்குமாரனுடைய பீடைகளையும், மரணத்தையும் தம்முடைய மாசற்ற இருதயத்தில் அனுபவித்து யேசுநாதருடன் சேர்ந்து எங்களை இரட்சித்தார்.

மேற்கூறியவைகளை விளக்கிக் கொண்ட அர்ச்சியசிட்டர் களும், திருச்சபைப் பண்டிதரும், நாம் இரட்சனியமடையத் தேவதாயாருடைய உதவி தேவை; தேவன் தமது வரங்களைத் தேவமாதா மூலியமாகவே எமக்கு அருளச் சித்தமாகிறார்; தேவமாதா வரப்பிரசாதங்களின் மத்தியஸ்தி; மர்யாதினபிள்ளை ஒருபோதும் நித்தியமாய்க் கெட்டுப்போகாது என்ற படிப்பித் திருக்கிறார்கள்.

ஆகையால் பிள்ளைகளே! நீங்கள் தேவதாயாரை நேசித்து, அவரைச் சங்கித்து உங்களுக்கு வேண்டிய ஞானவரங்களை அவர்மூலமாகத் தேடிக்கொள்ளுங்கள். தற்பொழுது திருச்சபையை ஆளும் பரிசுத்தந்தை பன்னிரண்டாம் பத்திநாதர் தேவதாயார்பேரில் மிகவும்பத்தியுள்ளவர். அவர்உலகத்தையும், விசேஷமாக ருதிய தேசத்தையும் தேவதாயாரின் மாசில்லாத திருஇருதயத்துக்குக் காணிக்கையாக்கினார். தேவதாயார் ஆத்துமசரீ ரத்துடன் மோட்ச ஆரோபணமானார் என்ற வேதசத்தியத்தை உலகறியப் பிரசித்தப் படுத்தினார். இப்பொழுது தேவநற்கருணை ஆசிர்வாத வேலையில் சொல்லும் தேவன்துதிகளுடன் அர்ச்சனிமரியம்மாருடைய மகிழமப்பிரதாபமுள்ள ஆரோபணம் ஸ்துதிக்கப்படுவதாக என்று சொல்லுப்படி கற்பித்திருக்கிறார். தேவதாயாரிலே கிறீஸ்தவர்கள் அதிகம்பத்தி வைக்கவேண்டும் என்றதற்காகவே அவர் இப்படிக்கட்டளையிட்டிருக்கிறார் அல்லவா?

பிள்ளைகளே! நாம் பரமபிதாவிடம் செல்வது கிறீஸ்தாதர் வழியாக. கிறீஸ்துநாதரிடம் செல்வதற்கு உத்தமமான வழி தேவதாயார். தேவதாயாரையும், திரு இரட்சகரையும் அடைவதற்குச் செபம், திருப்பலி, செபமாலை ஆதியன சிறந்த வழிகளாகும். இந்தவழிகளைக் கைக்கொண்டு உங்கள் இரட்சனியத்தை நிலைபரப்படுத்துங்கள். இந்தவரங்களுக்கு அச்சாரமாக நாம் உங்களை ஆசிர்வதிக்கிறோம்.

✚ ஜே. எமியானுஸ்பிள்ளை, O. M. I.
யாழ்ப்பாண மேற்றிராணியார்.

விசுவாசம்

பின்லாந்துதேச சரித்திரத்திலுள்ளது பின்வரும் சம்பவம். மோண்டுவாசா என்றும் பிரபுவுக்குக் கத்தறின் மகல்லோ என்பவர் மனைவி. சல்லிடன் தேசத்தார் உவாசா பிரபுவைக்கைதுசெய்து சீவிய சிறைத்தண்டனை இட்டனர். புருஷனுக்கு வந்த தண்டனையை அறிந்த கத்தறின் ஸ்ரோக்கோமுக்குப் போய்ச் சவீடன் தேச அரசனிடம்சென்று தன்கணவுடன் தானும் சிறையிருக்க உத்தரவுதரும் படி கேட்டான்.

“பெண்ணே, உன்புருஷன் சிறையை விட்டு ஒருபோதும் வெளிவரமாட்டான் என்று உனக்குத் தெரியாதா?” என்று அரசன் கேட்டான்.

“எனக்குத் தெரியும்.”

“உன்புருஷன் பிரபுவாக அல்ல, ஓர்புரட்சிக்காரனாக நடத்தப்படுவான் என்பது உனக்கு விளங்குமா?”

“எனக்கு நன்றாய்விளங்கும்; ஆனால், மோண்டுவாசா என்கணவன்”

“பெண்ணே, உன் புருஷனுக்கு இட்டதீர்வை உனக்குதல்ல; நீ சுதந்தரம் உள்ளவள்; இனி உனக்கும் அவனுக்கும் தொடர்பில்லையே.”

இதைக்கேட்ட கத்தறின் தன்விரலி விருந்த கணையாழியைக் கழற்றி அரசனிடம் கொடுத்து “வாசியும்” என்றார்கள். இரண்டு சொற்கள் அக்களை

பஞ்ச வர்ணம்

(வெள்ளை, கறுப்பு, சிவப்பு, யஞ்சன, பச்சை)

1
பாலின் நிறமுஞ் சங்கின் நிறமும்
பஞ்சின் நிறமும் வெள்ளை
நீலக் கடவின் நுரையம் வெள்ளை
நீலக் கொக்கும் வெள்ளை

2
காகங் கறுப்புக் கரியுங் கறுப்புக்
கண்ணின் விழியுங் கறுப்பு
பாடுங் குபிலும் இருஞ்சு கறுப்பு
பனையின் நிறமும் கறுப்பு

3
சேவற் கொண்டை மாணிக் கக்கல்
தக்கா ஸிப்பழஞ் சிவப்பு
கோவைப் பழமும் நெருப்புத் தணவும்
தேக் ரத்தமுஞ் சிவப்பு

4
தங்கம் மஞ்சள் பொன்னும் மஞ்சள்
தென்னம் பூவும் மஞ்சள்
எங்கும் இலைகள் பழுத்து விட்டால்
எல்லாம் மஞ்சள் மஞ்சள்

5
இலையின் நிறமும் கிளியின் முதகும்
இலவும் பிஞ்சம் பச்சை
விளையும் புல்லின் நிறமும் பச்சை
விருட்சம் யாவும் பச்சை

“ஜேய்ட்”

செப மாலை

பார்! பார்!!
என்ன பார்?
வேம் பார்
என்ன வேம்பு?
மர வேம்பு
என்ன மரம்?
மா மரம்
என்ன மா?
பாத்தி மா
என்ன பாத்தி?
கிரைப் பாத்தி
என்ன கிரை?
பூக் கிரை
என்ன பூ?
மாலைப் பூ
என்ன மாலை?
செப மாலை.

—ஜே. ஏ. எம். தாஸ்.

முடிதுட்டுவிழாச்சேபம்

“எமக்காக மன்றாடுங்கள்”
என்று தமது முடிதுட்டுவிழா வை முன்னிட்டு எலிசபேத்மகாராணியார் விடுத்தவேண்டு கோளை நிறைவேற்றிவைப்பது லே அவர் பிரசைகளாகப் பிரித்தானியிலுள்ளாருள் கத்தோலிக்கரே மிகுந்தமன்ற சாகம் காட்டிவருகின்றார்கள். அநேக கன்னிகாமடங்களில் இராணியாருக்கென்று “ஞானப்பூச் செண்டுகள்” சித்தஞ்செய்யப் பட்டுவருகின்றன. அங்கு நிழுட்ட ரன் அபொட் எனுமிடத் தோன்னித்தான் கோர்த்தோ வீற்றி ருக்கிறீர்!
—ஓர் மாணவி

திரு விருந்து

1
பரலோக நல்விருந்தே
பாவிகளின் மாமருந்தே
பரமதே மன்னுவென்றும்
பக்தர்களின் திருவிருந்தே!

2
சத்தியமா மறைக்குதயிர்
தங்காக்கும் சொழும்தே
சத்தமாபெய்ஞ் ஞானவொளி
சுடர்சிடச்செய் அருவிருந்தே!

3
மனுக்குலத்தின் இரட்சனிய
மாட்சியுறு தேவாழுமதே
மனுமகனுர் தங்குபோன
மகிழமயான பெருவிருந்தே!

—ஜே. ஏ. எம். தாஸ்.

